

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

na posiedzeniu w dniu 23 marca 2023 r., w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, w związku z wnioskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku z dnia 17 marca 2023 r. o wyznaczenie sądu dyscyplinarnego do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy sędziego Sądu Okręgowego w G. M.G.,

postanowił:

na podstawie art. 110 § 3 zdanie drugie u.s.p. wyznaczyć Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Szczecinie jako właściwy miejscowo do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy dyscyplinarnej M.G. - sędziego Sądu Okręgowego w G.

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku, wnioskiem z dnia 17 marca 2023 r., sygn. akt SD 2/22, skierowanym do Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Odpowiedzialności Zawodowej, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 23 marca 2023 r., zwrócił się o wyznaczenie sądu dyscyplinarnego do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy M.G. - sędziego Sądu Okręgowego w G.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Unormowanie art. 110 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływana jako u.s.p., przewidywało, że w sprawach dyscyplinarnych sędziów sądów powszechnych, wymienionych w art. 110 § 1 pkt 1 lit. a u.s.p., właściwy sąd dyscyplinarny wyznaczał, na wniosek

rzecznika dyscyplinarnego, Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej – dalej powoływany jako TSUE, w wyroku z dnia 15 lipca 2021 r. w sprawie C 791/19, uznał że przepisy art. 110 § 3 u.s.p. i art. 114 § 7 u.s.p., w zakresie w jakim powierzają Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Dyscyplinarnej, prawo do dyskrecjonalnego wyznaczenia sądu dyscyplinarnego właściwego miejscowo do prowadzenia postępowań przeciwko sędziom sądów powszechnych nie spełniają wymogu wynikającego z art. 19 ust.1 akapit drugi TUE, zgodnie z którym sprawy te powinny być rozpoznawane przez sąd „ustanowiony na mocy ustawy.”

Przepisy, o których mowa w powołanym wyroku TSUE, zostały zmienione art. 4 ust. 5 lit. d i ust. 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, zam. Dz. U. z dnia 14 czerwca 2022 r., poz. 1259, która weszła w życie w dniu 15 lipca 2022 r. Z dniem wejścia w życie tej ustawy zniesiono również Izbę Dyscyplinarną Sądu Najwyższego, a utworzono Izbę Odpowiedzialności Zawodowej.

Przepis art. 110 § 3 u.s.p., po tej nowelizacji, jako zasadę wprowadza, że do rozpoznania spraw, o jakich mowa w art. 110 § 1 pkt 1 lit. a u.s.p., sędziów sądów rejonowych, właściwy miejscowo jest sąd dyscyplinarny, w okręgu którego pełni służbę sędzia objęty tym postępowaniem. Tylko w przypadku, gdy taka sprawa dotyczy sędziego sądu apelacyjnego albo sędziego sądu okręgowego, właściwy jest inny sąd dyscyplinarny wyznaczony na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, przez Sąd Najwyższy - Izbę Odpowiedzialności Zawodowej, spośród sądów dyscyplinarnych właściwych dla obszarów apelacji sąsiadujących z obszarem apelacji, w którym znajduje się sąd, w którym pełni służbę sędzia objęty postępowaniem (por. art. 110 § 3 zdanie drugie u.s.p.). Sąd Najwyższy – Izba Odpowiedzialności Zawodowej wyznacza ten sąd w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wniosku (por. art. 114 § 7 u.s.p.). Orzeka w składzie jednego sędziego, stosując przepisy u.s.p. o trybie postępowania zawarte w „Rozdziale 3. Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów i asesorów sądowych” (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 lipca 2022 r., sygn. akt I ZW 3/22 i z dnia 27 lipca 2022 r., sygn. akt I ZW 4/22).

W niniejszej sprawie, jak wynika z danych zawartych we wniosku, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku w dniu 3 lutego 2023 r. wszczął wobec M.G. - sędziego Sądu Okręgowego w G. postępowanie dyscyplinarne i sporządził na piśmie zarzuty dyscyplinarne. Zarzucono mu popełnienie dwóch przewinień dyscyplinarnych zakwalifikowanych z art. 107 § 1 pkt 1 u.s.p. Postępowanie to nie dotyczy więc kategorii spraw, które w pierwszej instancji rozpoznaje Sąd Najwyższy (por. art. 110 § 1 lit. b u.s.p.). Spełnione są zatem wymogi określone w art. 110 § 3 zdanie drugie u.s.p. W tej sytuacji Sąd Najwyższy wyznaczył Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Szczecinie jako właściwy miejscowo do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy dyscyplinarnej SSO M.G. (jest to jeden z sądów dyscyplinarnych właściwych dla obszarów apelacji sąsiadujących z obszarem apelacji [...], w której znajduje się Sąd Okręgowy w G., gdzie pełni on służbę).

Kierując się przedstawionymi motywami rozstrzygnięto jak na wstępie.